

<https://www.hop.com.hr/2017/10/15/ruski-povjesnicar-majorov-priznaje-mocnu-veliku-hrvatsku/>

12°C Zagreb

Utorak, listopad 17, 2017

Status pretplate

Account

Naslovna

Desk

HOP arhiva

Pišite nam

Lifestyle

Zanimljivo

Afere

Doniraj/poduprite

Home > Kultura > Ruski povjesničar Majorov priznaje moćnu Veliku Hrvatsku

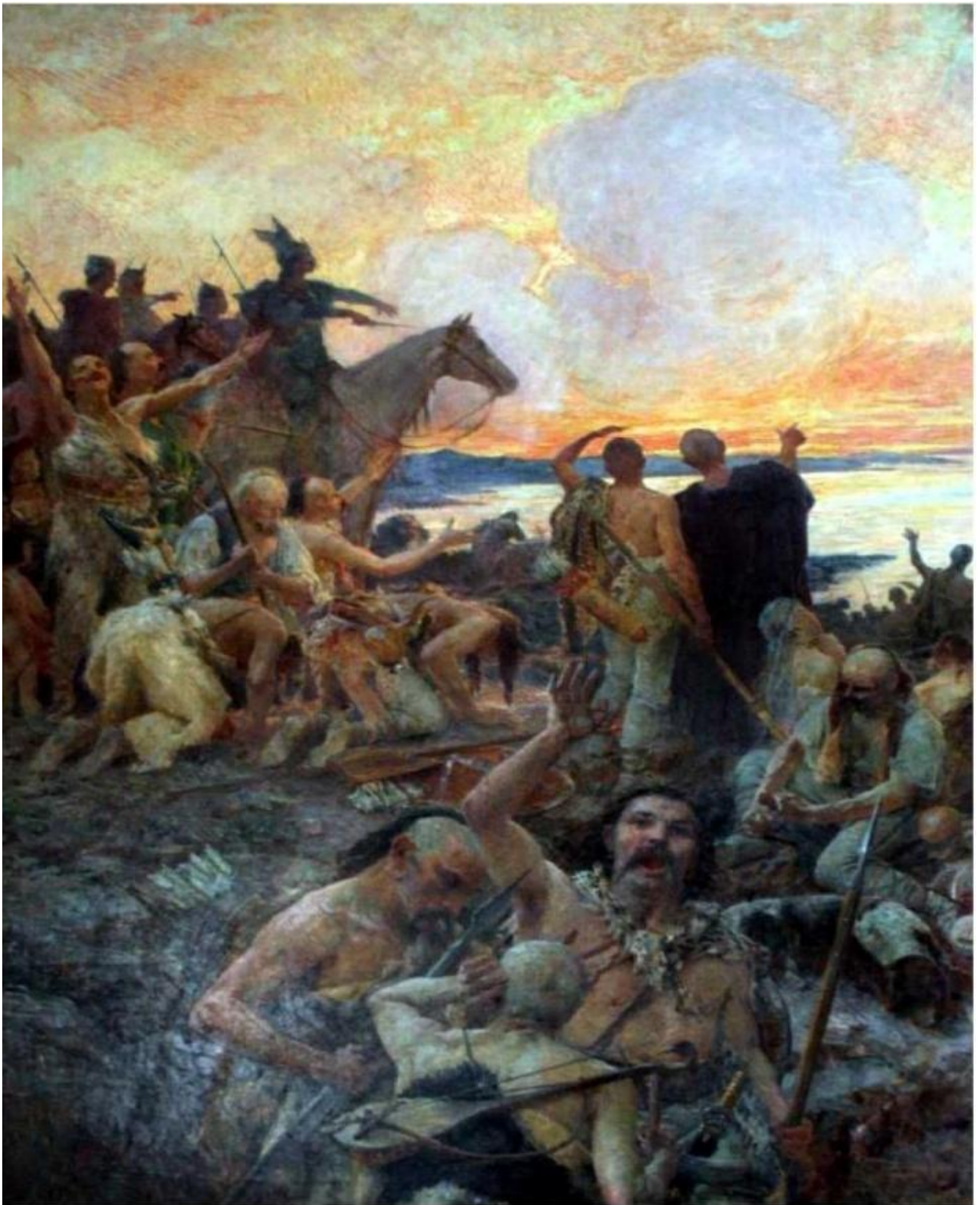
Kultura

Ruski povjesničar Majorov priznaje moćnu Veliku Hrvatsku

listopad 15, 2017

4305

0

Pradomovina Hrvata, podrijetlo i nastanak imena Hrvat i povijest Hrvata prije dolaska na Jadran

Najnovija otkrića i arheološki nalazi dokazuju da e pradomovina prvobitnih Arijsaca bila južni Pakistan, južni Afganistan i zapadna Indija.

Ti prvobitni Arijski i Ranoarijski sebe najprije nazivaju Harahvaiti. Ta se imena u vedskim spisima rabe od godine 9000. do 1800. prije Krista.

Harahvaiti su u prapovijesti živjeli u zapadnoj Indiji, što zahvaća područje današnje pustinje Thar, te uglavnom uzduž nekadašnje velike rijeke Harahvaiti. Na temelju arheoloških nalaza i Rigvede znanstvenici zaključuju da su Ranoarijski u svojoj sjeveroindijskoj Arijskoj domovini živjeli i ranije od VII – V tisućljeća prije Krista, pa se danas povijest Indoarijsaca može unatrag pratiti punih devet tisuća godina. Kada je rijeka Harahvaiti presušila, narod Harahvaiti, a već tada se nazivaju i Harahvaiti (Hrvati), zbog suše i gladi sele na područje sjeverozapadne Mezopotamije.

Ime Hrvat u svomu temelju ima indoeuropsku sastavnicu ar, koja je i u korijenu riječi Arye (Arijski). U indoarijskomu sanskritu arya znači gospodin, plemeniti od Boga poslan, a u širem značenju: imućan, bogat, obilan. Prvobitni oblik imena Harvat(i) bio je ranoarijsko ime Sarasvat(i). To se ime u vedskim zapisima rabi od godine 3750. prije Krista. Za stanovnike Arijske domovine (Arijske domovine) i kao naziv tadašnje glavne indijske rijeke, koja je protjecala kroz područje gdje su živjeli Harahvaiti. Najkasnije do 2000. prije Krista ime Sarasvati preoblikovano je u ime Harahvaiti, koje je praoblik današnjega imena Hrvat (u čakavskom Harvat, u kajkavskom Horvat).

Zemlja Haravati u zapadnoj Indiji prva je poznata hrvatska državna tvorba u povijesti. Najstarije središte ove države bio je grad Dwarak na obali Indijskoga oceana, utemeljen oko 3000. godine prije Krista. Harahvatija ili na staroperzijskom Harauvatija, nalazila se na području današnjega Afganistana i sjevernoga Irana. Glavni grad Harahvaiti bio je izgrađen oko pet kilometara od današnjega afganistanskoga grada Kandahara.

Danas se na tom mjestu nalazi selo Harvacija, u kojemu ima pleternih uresa, sličnih onima u Istri i na otoku Krku. U doba perzijskoga kralja kraljeva Darajavauša poznatijega kao Darija I Velikoga (522 – 486. godine prije Krista), " Dobri kralj Darjavuš," kako ga i dan danas zovu starci u selima sjeverozapadne Hrvatske, Harahvaitija ulazi u perzijski savez suverenih država. U Darijevu proglasu uklesanu stijeni brda Bagastana na 450 kilometara jugozapadno od Teherana, Harahvatija je zabilježena na tri jezika: staroperzijskomu, elamskomu i akadsko – babilonskomu. Zapisano je i ime njezina tadašnjega kralja Harauvat Vivana (530 – 490. prije Krista). Za njega se u proglasu kaže da je "ban u Perziji, kralj u Harauvatiji," Aleksandar Veliki Makedonski Harahvaitiju je zaposjeo godine 329. prije Krista. U sklopu kraljevine Parthije Harahvaitija je opstojala kao samostalna država od godine 110 – 1. prije Krista, a tada je osvaja kralj države Kušan Kaniška. Hrvatsko ime s područja Harahvaitije sačuvano je u imenu grada Kysyl – Arwat (Crveni Hrvat) i to u Turkmeniji ili drukčije u Turkmenistanu.

U najstarijim azijskim pučkim predajama, legendama i mitovima Hrvatska se naziva Arvatistan, Hirvatistan i Horbatistan. Pravni sustav Harahvaitije (Harauvatije) i

---

---

u Turkmeniji ili drukčije u Turkmenistanu.

U najstarijim azijskim pučkim predajama, legendama i mitovima Hrvatska se naziva Arvatistan, Hirvatistan i Horbatistan. Pravni sustav Harahvaitije (Harauvatije) i Harahvaita (Harauvata) utkan je u temelje Perzijskoga Carstva, koje je taj pravni sustav ostavilo u baštinu cijelomu čovječanstvu.

Kraljevstvo Huravat i njegov začetak: Predvođeni svojim vojničkim plemstvom, koje u onodobnim izvorima nazivaju marjanune i Mariani, Harahvaiti su u Mezopotamiji oko godine 1700. prije Krista utemeljili državu Huravat Ehilaku, a u prijevodu Hrvatsko kraljevstvo. Tu su državu Egipćani nazivali Naharina, Asirci i Babilonci Hanigalbat, a Hetiti i Medijci zemlja Mitani.

Od huravatskih kraljeva najpoznatiji je Tušrata oko godine 1400. prije Krista. Država Huravat opstojala je u sjevernoj Siriji i zapadnoj Mezopotamiji od XVI do XIV stoljeća prije Krista. Nakon toga ušla je u sklop Hetitskoga Carstva kao savezna država. Dio Huravata je odselio u Armeniju i tamo osnovao novu državu, koja se u staroperzijskim izvorima također naziva Kraljevstvo Huravat, a u drugim izvorima Urvartu, Uruatru, Urartu, Biani i Vansko Carstvo, a u Bibliji Ararat.

Armensko Kraljevstvo Huravat u VIII stoljeću prije Krista postaje vodeća sila u dijelu Azije na prostoru sjeverne Sirije, južnoga Zakavkazja i od jezera Urmija do Crnoga mora. U početku VI stoljeća prije Krista ovo kraljevstvo ulazi u sklop iranske Harahvaitije.

Bosporsko kraljevstvo nalazilo se na obje strane Kerckoga tjesnaca, koji se nalazi između Crnoga i Azovskoga mora. Poznata su dva vladara toga kraljevstva. To su Tiberije Julije Sauromat (175 – 211. po Kristu) i njegov sin Reskuporid 220.

---

između Crnog i Azovskoga mora. Poznata su dva vladara toga kraljevstva. To su Tiberije Julije Sauromat (175 – 211. po Kristu) i njegov sin Reskuporid 220. godine po Kristu. Ovo je kraljevstvo osnovano nakon ulaska Parta u Harahvaitiju prve godine prije Krista, kada su brojni Hrvati napustili Iransku visoravan i osnovali ovu državu. U Bosporskom su kraljevstvu, osim brojnih ranoarijanskih i iranosarmatskih Hrvata, živjeli i indoarijski Sindi, Maeoti, Roksolani, Alani i drugi indoarijci. Ime Sauromat ili Sarmat grčko – rimski je preoblik imena Hrvat. Na području Bosporskoga kraljevstva, na ušću rijeke Tanais, a to je današnji Don, u Azovsko more, pronađene su dvije mramorne spomen ploče iz II/II stoljeća nakon Krista s uklesanim imenima Horosst – os (Horsat, Horvat) i Horoath – os (Horoat, Hrvat). Na većoj ploči, koja se nalazila u jednoj državnoj zgradi u onodobnomu Tanaisu, uz ime kralja Tiberija Julija Sauromata, uklesan je i službeni naziv zgrade na kojoj se nalazila – Synodos Horouathon, što u prijevodu na današnji hrvatski jezik znači Hrvatski sabor.

Na području Bosporskoga kraljevstva također je nađen i pehar s hrvatskim kockastim grbom i to iz II stoljeća, a nađen je uz ušće rijeke Kuban u Azovsko more. To dokazuje da su Hrvati već tada imali svoj državni sabor i grb. Tekst na spomenutoj ploči počinje zazivom: " Bože Svevišnji, udijeli blagoslov!" To dokazuje da su tanaiško – bosporski Hrvati bili jednobošci, vjerojatno zaratustrijanci, a možda čak i kršćani. tekst je napisan na starogrčkomu (helenskomu) jeziku, koji je tada bio svjetski jezik. On je bosporskim Hrvatima bio diplomatski jezik, kao što će im latinski biti nakon doselidbe u podunavsko – jadransku domovinu.

Korijeni Crvene Hrvatske – Postojala je od prvoga stoljeća na području današnje Ukrajine, pa je Ukrajinci drže ranim pravno – političkim temeljem svoje državnosti.

Korijeni crvene hrvatske – Postojala je od prvoga stoljeća na području današnje Ukrajine, pa je Ukrajinci drže ranim pravno – političkim temeljem svoje državnosti. Orosius Presbyter ukrajinske Crvene Hrvate naziva Horiti, a Zacharias Rhetor Hrwt. Vikinški putopisci nazivaju je kraljevstvo Krowataland. Ruski i poljski ljetopisci Crvene Hrvate nazivaju Russiae Carvati, Rothe Kroatthen, Horvaty. Od godine 374. kralj Crvene Hrvatske je Ukromir. Sastavnica mir u njegovu imenu u zapadnoiranskim i kurdskim govorima doslovce znači vladar, odnosno kralj. To se može lako usporediti s imenima brojnih hrvatskih vladara: Trpimir, Branimir, Muncimir, Krešimir, Zvonimir i svi oni imaju svršetke imena uz sufiks "mir." Nakon smrti kralja Mezamira (593 – 602) ukrajinska se Crvena Hrvatska konačno ujedinjuje sa zakarpatskom Bijelom Hrvatskom u Veliku Hrvatsku. Od Crvenih Hrvata potječu današnji ikavski Hrvati.

Korijeni Bijele Hrvatske – Prostirala se na području današnje Češke, Moravske, Poljske i Slovačke. Političko središte ove države bio je najprije grada Samobor, a od godine 190. grad Hrvat, a to je današnji Krakov.

Ime Krakov izvedeno je iz imena Hrvat, a smješten je na gornjem toku rijeke Visle. Od godine 869 – 894. Bijelom Hrvatskom zavladao je svehrvatski kralj kraljeva Sventopolk – Budimir, koji je tada pod svojom krunom ujedinio većinu hrvatskih zemalja od Karpata do Dunava. U X stoljeću Bijelom Hrvatskom vlada domaća hrvatska dinastija Slavnikovića. Na kraju X stoljeća zaposjedaju je Česi i Poljaci. Nastanak Velike Hrvatske – Nastala je ujedinbom istočne (ukrajinske) Crvene Hrvatske i zapadne (karpatske) Bijele Hrvatske. Njezin prijestolni grad bio je Hrvat, odnosno današnji Krakov. Vrhunac moći dosegнула je pod carem Samom (623 – 658). Tada je obuhvaćala veći dio Karpata, Galiciju i Panoniju. Raspala se

---

Hrvatske i zapadne (karpatske) Bijele Hrvatske. Njezin prijestolni grad bio je Hrvat, odnosno današnji Krakov. Vrhunac moći dosegnula je pod carem Samom (623 – 658). Tada je obuhvaćala veći dio Karpata, Galiciju i Panoniju. Raspala se pod udarom Avara na tri hrvatske države Karantaniju, Moravsku i jadransku Bijelu Hrvatsku, a obuhvaćala je u cijelosti i današnju Bosnu i Hercegovinu. U Velikoj Hrvatskoj vladajući sloj bili su arijsko – indijski Hrvati, a radni sloj poljodjelci Vendi ili Veneti. Židovski trgovac Ibrahim – Ibn – Jaqub u svojim zapisima kaže da su pripadnici vladajućeg sloja u Velikoj Hrvatskoj bili kršćani Arijanci.

Hrvati iz Velike Hrvatske, prema znanstvenim otkrićima ruskoga znanstvenika Aleksandra Mayorova, u današnju su domovinu došli u dva zadnja velika selidbena vala od 378. – 395. i od 626 – 640 poslije hrvatsko – avarskoga rata u kojem su Avari pobjeđeni i potučeni do nogu.

Osim Bijele Hrvatske, u novoj su domovini utemeljili i Crvenu Hrvatsku od Poljica do Makedonije. To je prostor današnje Albanije, Raške i Crne Gore. Ljetopisac iz XVI stoljeća Ivan Tomašić u svomu Kratkomu ljetopisu Hrvatskoga Kraljevstva iznosi da su kralja Zvonimira ubili " nevirni Slovinci", a branili ga " virna braća Hrvati i Dalmatinci." Ovaj Tomašićev navod dokazuje da je još u XVI stoljeću bila živa svijest o neslavenskom podrijetlu Hrvata.

Dragan Ilić

HOP